

ydelse, idet der på skattekortet gives fradrag for de merudgifter, som ydelserne skal dække. Der er rejst spørgsmål om en ændring af denne ordning, således at der ikke indeholdes kildeskat i beløbene. Det antages, at en del skatteydere ikke har været opmærksom på de nye regler og derfor ikke har fået fradrag for de forventede merudgifter på skattekortet for indkomståret 1970. En eventuel ændring ønskes derfor med virkning fra og med dette indkomstår.

Finansministeren har givet tilsagn om at overveje en ændring af reglerne, således at der fra og med indkomståret 1971 ikke indeholdes kildeskat i rejsegodtgørelser m. v. For indkomståret 1970 vil det være muligt for de skatteydere, der ikke har fået fradrag for merudgifter til rejser m. v., at få skattekortet rettet ved henvendelse til ligningsmyndigheden.

Såvel skatteyderne som arbejdsgiverne og de lignende myndigheder er instrueret i reglerne om skattetræk i rejsegodtgørelser m. v., og man må forudsætte, at reglerne er fulgt i det omfang, det har været muligt, ved forskudsregistreringen for indkomståret 1970, der har fundet sted i efteråret 1969. Det vil derfor volde betydelige praktiske vanskeligheder at foretage ændring i reglerne på indeværende tidspunkt. Det ville kun kunne ske ved anvendelse af bemyndigelsesreglen i kildeskattelovens § 45, stk. 1, der ikke hjemler adgang til at gøre en A-indkomst til B-indkomst for visse grupper af skatteydere. Ændringen måtte derfor i givet fald gælde for alle modtagere af rejsegodtgørelser m. v. Det vil ikke være muligt for skattemyndighederne at finde frem til de tilfælde, hvor de pågældende har fået fradrag på skattekortene. Man måtte derfor regne med, at en hel del ikke ville få rettet deres skattekort og derved udsætte sig for ofte betydelige restskatter i forbindelse med slutopgørelsen.

Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har taget ministerens tilsagn til efterretning.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder det ikke tilstrækkeligt, at finansministeren har givet tilsagn om at overveje en ændring af reglerne fra 1971.

Mindretallet opretholder derfor sin henvendelse til finansministeren om, at der allerede fra 1970 gennemføres en rimelig ordning for de pågældende grupper af lønmodtagere i lighed med den ordning, der gælder for tjenestemænd.“

IV. Efter en overvejelse af de forskellige muligheder og synspunkter må man, hvis den nuværende ordning skal ændres, foretrække, at det sker på den måde, at rejsegodtgørelserne fortsat anses for A-indkomst, men således at det i medfør af § 48, stk. 6, bestemmes, at der ikke skal foretages skattetræk i godtgørelsesbeløbene. Derved sikrer man, at beløbene kommer med på arbejdsgivernes redegørelser og dermed kommer til skattemyndighedernes kundskab. Dette får navnlig betydning, såfremt de årlige lønsedler fra arbejdsgiverne senere afløses af redegørelserne. For at en sådan ordning ikke skal forstyrre rimelighedskontrollen med indeholdelserne, må godtgørelsesbeløbene ikke opføres på de sædvanlige løbende redegørelser, men på en særskilt redegørelse efter årets udgang.

Den nævnte ordning forudsætter dog en mindre ændring af reglen i § 48, stk. 6.

Der vil blive indledt forhandling om spørgsmålet med de organisationer, der i sin tid har henvendt sig om sagen.